

[Indenrigsministeren]

ude i frikommunerne løbende give regeringen anledning til overvejelser om lovforslag og andre regelændringer både under projektarbejdet og som følge af de resultater, forsøgene viser.

Folketinget vil i øvrigt få forelagt en redegørelse om frikommuneforsøgenes forløb én gang om året.

Frikommunetanken er blevet mødt med en meget glædelig positiv indstilling fra kommunerne. Det er en ny og spændende måde at videreudvikle vores lovgivning på, og jeg ser med stor forventning frem til de kommende års arbejde med dette projekt.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v.

(Lovforslag nr. L 146).

Miljøministeriet nedsatte i 1981 et udvalg med deltagelse af repræsentanter fra bl.a. de kommunale organisationer, landbrugsorganisationerne, de private vandværker og indenrigsministeriet med det formål at få belyst en række spørgsmål i forbindelse med det økonomiske grundlag for vandforsyningen i Danmark. Udvalget fremkom i sin betænkning med en række forslag.

Kernen i udvalgets anbefalinger var et forslag om tilvejebringelsen af en hjemmel for kommuner og amtskommuner til under visse omstændigheder at yde økonomisk støtte til private almene vandforsyningsanlæg. Efter gældende kommunalretlige regler er der ikke mulighed for noget sådant, medmindre der foreligger direkte lovhjemmel.

En væsentlig forudsætning for overvejelserne om en sådan bestemmelse er, at en meget betydelig del af vandforsyningen her i landet klares af private vandværker. Af landets cirka 4.000 vandværker er kun cirka 300 kommunale. De private vandværker kan imidlertid imødesee stigende problemer som følge af det øgede indhold af bl.a. nitrat i grundvandet. Selv om regeringen i anden sammenhæng har foreslået en række initiativer med henblik på at få løst disse problemer, må det forudses, at det kan blive nødvendigt at lukke vandværker rundt om i landet. Den heraf følgende omstrukturering af

vandforsyningen ved tilslutning af forbrugere til andre vandværker med mindre nitrat i vandet vil kunne medføre betydelige udgifter for de pågældende vandværker og dermed disses forbrugere.

Ligeledes vil der kunne tænkes at opstå behov for økonomisk støtte i forbindelse med større reparationsarbejder såvel af vandværket som af ledningsnettet eller i tilfælde af etablering af vandværksforsyning til isolerede bebyggelser med få ejendomme som eksempelvis øsamfund.

Da det må anses for ønskeligt såvel af vandforsyningsmæssige grunde som af hensyn til bevarelsen af fællesskabet i de mindre samfund at kunne bevare den eksisterende decentrale vandforsyningsstruktur, herunder at denne fortsat kan ske på privat grundlag, er det regeringens synspunkt, at der bør tilvejebringes det fornødne lovgrundlag for, at de kommunale myndigheder kan yde støtte til private almene vandværker.

Det foreslås endvidere, at der bliver mulighed for, at amtsrådene kan få adgang til at give påbud i sager, der efter lovens regler behandles af disse. Efter de nugældende regler tilkommer denne kompetence alene kommunalbestyrelserne som tilsynsmyndighed efter loven. Formålet hermed er ikke generelt at bryde med den eksisterende opgavefordeling i loven mellem de kommunale myndigheder, men forslaget vil gøre det muligt at afgøre spørgsmålet om forbud mod en forurenede vandforsyning og tilvejebringelse af en anden vandforsyning under én og samme sag. Dette svarer i øvrigt til den adgang, amtsrådene allerede har efter loven om kemikalieaffaldsdepoter.

Det har således alene været hensigten at forenkle og effektivisere sagsgangen i de tilfælde, hvor amtsrådene i øvrigt har kompetence efter lovens øvrige regler. Det er ikke tanken generelt at ændre kompetencefordelingen mellem amter og kommuner, og bestemmelsen forventes kun anvendt i begrænset omfang. Bestemmelsen må navnlig antages at få betydning i forbindelse med behandling af sager om vandforsyninger med forhøjet nitratindhold.

Ved folketingsbeslutning af 11. maj 1984 opfordrede folketinget regeringen til at give forskellige foreninger og organisationer adgang til at påklage afgørelser bl.a. efter vandforsyningsloven til miljøstyrelsen og miljøan-

[Miljøministeren]

kenævnet i overensstemmelse med de principper, der blev indført ved miljøbeskyttelseslovens revision i folketingsåret 1981-82.

I overensstemmelse hermed indeholder lovforslaget forslag om, at der i en række nærmere angivne sager gives en sådan udvidet klageadgang til Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund og Forbrugerrådet.

Idet jeg i øvrigt kan henvise til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Hermed skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Ophævelse af klageadgangen i områder, der er omfattet af en lokalplan).

(Lovforslag nr. L 147).

Lovforslaget tilsigter at ophæve klageadgangen til miljøankenævnet for de afgørelser om tilladelser i henhold til by- og landzone-loven, som træffes af kommunalbestyrelserne inden for områder, der er omfattet af en lokalplan.

Lovforslaget har sin baggrund i et forslag fra det landsbykontaktudvalg, som jeg har nedsat til at se på landsbyernes situation. Forslaget er nærmere begrundet i bemærkningerne, som jeg tillader mig at henvise til.

Jeg skal anbefale lovforslaget til velvillig behandling i tinget, således at de ændrede klageregler kan træde i kraft den 1. august 1985.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsfaglige grunduddannelser. (Befordringsordningen).

(Lovforslag nr. L 148).

Forslag til lov om ændring af lov om lærlingehold. (Befordringsordningen).

(Lovforslag nr. L 149).

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse af handelsskoler, tekniske skoler samt maskinmester- og maskinistiskoler og tilskud m.v. til disse skoler. (Befordringsordningen).

(Lovforslag nr. L 150).

De tre forslag er et led i regeringens politik om at formindske omfanget af de offentlige udgifter.

Lovforslagene indebærer, at den del af de uddannelsessøgende, som oppebærer løn i uddannelsestiden (skolegang og praktik), og som hidtil har været berettiget til tilskud til befordringsudgifter, mister denne ret. Dette betyder, at lærlinge, 2. dels EFG-elever og enkelte andre hermed ligestillede elever mister retten til befordringsgodtgørelse til den daglige befordring mellem hjem og skole og mellem hjem og praktiksted samt til rejser mellem bopæl og skolehjem og mellem flere undervisningsafdelinger.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslagene til velvillig behandling i det høje ting.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om efteruddannelse. (Erhvervsrettede kurser m.v.).

(Lovforslag nr. L 154).

Lovforslaget må ses som et vigtigt led i regeringens genopretningspolitik om fremme af den fortsatte vækst i erhvervslivets produktion, øget konkurrenceevne og stigende beskæftigelse.

Hovedtanken med lovforslaget er – gennem et smidigt og hurtigt fungerende efter- og videreuddannelsessystem – at sikre, at kvalifikationerne hos voksne medarbejdere i erhvervsvirksomheder kommer på linje med de nyuddannede unges og giver en videreuddannelse i forhold hertil.

Lovforslaget er en opfølgning af folketingsbeslutningen om 10-punktsprogrammet for voksenundervisning og folkeoplysning, jfr. punkt 4: »Den erhvervsrettede voksenundervisning i det offentlige regie udbygges og gøres bredere og mere fleksibel.«

Lovforslaget indebærer, at staten vil give tilskud til udviklingsprojekter på alle niveauer og til gennemførelse af kurser samt voksenuddannelsesstøtte.

Hvilke uddannelser der gennemføres, skal afhænge af erhvervslivets efterspørgsel. Deltagerne skal normalt være fyldt 25 år. Indholdet af uddannelserne skal fastlægges i samarbejde mellem uddannelsesinstitutionen